

■ Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ (19ῆ Ἰουλίου)

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα στὴν ζωὴ τοῦ πιστοῦ

† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ἰωρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

Η ΜΝΗΜΗ τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ μᾶς θυμίζει πάντοτε τὴν θαυμάσια καὶ θεόπνευστη διδασκαλία του, ὅτι

*«ὁ σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς
ζωῆς εἶναι ἡ ἀπόκτησις τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος».*

Οἱ μωρὲς παρθένες τοῦ Εὐαγγελίου δὲν εἶχαν λάδι, δηλαδή τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· εἶχαν βέβαια ἀρετὲς, ἀλλὰ δὲν ἐπεδίωκαν διὰ μέσου αὐτῶν νὰ ἀποκτήσουν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Ὅσοι νομίζουν, ὅτι θὰ σωθοῦν βασιζόμενοι στὸ πλῆθος μόνο τῶν καλῶν πράξεών τους, πλανῶνται.

Οἱ ἀρετὲς δὲν εἶναι αὐτοσκοπός. Ἐπιδιώξις μας πρέπει νὰ εἶναι τὸ νὰ ἐξασκοῦμε τὶς ἀρετὲς στὸ Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ λάβουμε τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ Παρακλήτου.

Ἡ ψυχὴ ποὺ δὲν ἔχει ζωποιοηθῆ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι νεκρά, εἶναι μία *«μωρὰ παρθένος»*, ἡ ὁποία θὰ κλεισθῆ ἔξω ἀπὸ τὸν Παράδεισο.

* * *

ΜΕΣΑ στὸ εὐλογημένο Σῶμα τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ ὁ ἄνθρωπος λυτρώνεται, μεταμορφώνεται, μεταστοιχειώνεται καὶ σώζεται *«διὰ τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἁγίων ἀρετῶν μὲ τὴν δύναμιν καὶ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».*

Τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι δὲν ὑποτιμᾶ μόνο ἡ αἰρετικὴ Δύσις τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ οἱ Ὁρθόδοξοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ρίπτουν τὸ βάρος τῆς χριστιανικῆς τους ζωῆς στὴν *δραῖσι* καὶ στὰ *ἔργα*, τὰ ὁποῖα τοὺς ἀπορροφοῦν καὶ τοὺς ἐξομοιώνουν μὲ τοὺς παντοίους *κοινωνικοὺς ἐπαναστάτας* τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ δὲν μποροῦν τελικὰ νὰ δώσουν μία χριστιανικὴ μαρτυρία ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Τὸ Εὐαγγέλιο ὅμως τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι Ἀποκάλυψις, τὴν ὁποία βιώνει ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· πρέπει νὰ *ἐνεργούμεθα* ἀπὸ τὸν Θεῖο Παράκλητο γιὰ νὰ μεταλαμπαδέσουμε τὸ φῶς τῆς Χάριτος. *«Οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰμὴ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ».*

* * *

ΜΕ ΠΟΘΟ πολὺ καὶ λαχτάρα καὶ θέρμη πνευματικὴ πρέπει συνεχῶς νὰ παρακαλοῦμε τὸ Πανάγιον Πνεῦμα νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ σκηνώσῃ μέσα μας, νὰ πληρώσῃ τὴν ὕπαρξί μας, νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ προφέρουμε τὸ *«Κύριε ἐλέησον»* μὲ βαθεῖα συναίσθησι καὶ συντριβή, νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἔχουμε δάκρυα μετανοίας καὶ νὰ στενάζουμε τελωνικῶς στὴν προσευχή μας.

Τέλος, νὰ μὴ λησμονοῦμε τὴν θεμελιώδη ἀλήθεια, ὅτι οἱ ἀρετὲς εἶναι τὰ *ἔργαλεία* καὶ τὰ μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ καθαρισθοῦμε γιὰ νὰ ἀποκτήσουμε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ποτὲ δὲν εἶναι σκοπός, ὅπως διδάσκει καὶ ὁ Ἅγιος Διάδοχος Φωτικῆς·

«Ἡ νηστεία ἔχει μὲν καθ' ἑαυτὴν καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν· ἔργαλείον γάρ ἐστιν, ὥσπερ εἰς σωφροσύνην ρυθμίζον τοὺς θέλοντας. Οὐ δεῖ ἐπ' αὐτῇ μέγα φρονεῖν τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀγωνιστάς, ἐκδέχεσθαι δὲ μόνον ἐν πίστει Θεοῦ τὸ πέρασ ἡμῶν τοῦ σκοποῦ».

19η Ἰουλίου 2006 ἐκ.ἡμ.

† **Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ**

